

DEBRECZENY GYÖRGY

az én legendám

KOLLÁZSOK THOMAS BERNHARD VERSEIBŐL

csillagom reszket az estben
pedig halandó az én legendám
hajlandó halandónak lenni
egy villamos odújában
dobogok lábaimmal
megyek még egy kört
a csillagok pereméig
komor álmokból láttok kiszállni
a komor végállomásokon
hosszú oldalszalonnákkal

oldalszalonnám reszket az estben
pedig halandó az én villamosom
a hajlandóság odújában
megyek még egy kört
lábaimmal
hajlandó vagyok dobogni
csillagom
komor végállomásokon
látom a csillagos álmokat kiszállni
az én legendám hosszú és komor

reszketésem csillog az estben
pedig hajlandó az én villamosom
menni még egy kört
az oldalszalonnák pereméig
halandó csillagok végállomásain
komor álmokat látok kiszállni
az én legendám dobog
hosszú lábaimmal
reszketsz az estben
csillagodúmban csillagom

engedd néznem

engedd néznem ezt a tavaszt
ami jön
a verseket elhagyatott falakon
a nagy fekete erdőben
lehúzza nadrágját a nappal

engedd nézmem ezt a verset
ami jön
a tavaszt elhagyatott falakon
nappal lehúzza nadrágját
a nagy fekete erdő

engedd nézmem ezt a falat
ami jön
a verseket elhagyatott tavaszon
nagy fekete nadrágját
lehúzza az erdőben a nappal

engedd nézmem ezt a nappalt
ami jön
elhagyatott tavaszi falakon
nagy fekete nadrágját
lehúzza az erdőben a vers

engedd nézmem ezt az erdőt
ami jön
a versek tavaszi
nagy fekete nadrágját
lehúzza az elhagyatottság

micsoda reggelek

micsoda mennybolt nélküli reggelek ezek
micsoda reggeli nélküli reggelek ezek
feketén nyújtja ki lábát a pocsolya
és nagy bánatomra
ma nem tart igényt bánatomra

ki állít majd sírkövet a pocsolóáknak
ki állít majd sírkövet a sírköveseknek
feléle néztem a feketeségbe
lefele néztem a pocsolóába
nem hallottad sírbeszédemet

nem láttad reggeli nélküli reggeletem
nem láttad a mennybolt
sírkövét a pocsolóában
feketén nyújtják ki lábukat a sírkövesek
ma nem tartok igényt bánatukra